

Izhaja vsako soboto in je za naročnike „Našega Lista“ v kamniškem okraju brezplačen.

Kamničan

Oglasi se računajo tristorpna petit-vrsta po 10 v. za enkrat, za večkratno objavljenje po dogovoru.

Kamniška Bistrica in nje uprava.

(Nadaljevanje.)

Gozdarstvo ni igrača; vsak gozdar, ki hoče racionalno gospodariti, mora se popolnoma uživeti v dotični kraj. Če se ne motimo, obsega posestvo kamniške korporacije kakih 10.000 oralov. Kako je mogoče, da bi se gozdar v tako kratki dobi, ki jo prebije v korporacijski službi, uživel in spoznal vse dobre in slabe strani tako velikega posestva. Po našem mnenju bi potreboval zato vsak — in naj bo še tako zmožen gozdar — par let. Kaj je temu vzrok, da se pri naši korporaciji tako pogosto menjavajo gozdarji, tudi mi ne vemo, morda nam bo mogoče pozneje tudi v tem oziru spregovoriti.

Preveliko iztrebljenje je seveda danes težko popraviti, kajti gozd potrebuje leta in leta, da se zopet zaraste. Upravičenci korporacije se bodo pa morali privaditi temu, da bodo v prihodnjih desetih letih dobili mnogo manj lesa kakor so bili vajeni do sedaj, kajti vsak greh se enkrat maščuje. Nasprotno se bodo pa stroški za drvarje, spravlanje lesa in plavbo v bodočih letih znatno zvišali, ker bo treba poseči v gozdove, ki so manj pristopni. Splošno se pa morda precenjuje obilico lesovja v Bistriških gozdih.

Če bi se v prejšnjih letih ne bilo preveč na gotovih krajih sekalo in bi se bila izraba lesa tako razdelila, da bi se manjši del vsakoletnega iztrebljenja določil na strugi bližje ležečih krajev, večji del bi se pa vzel iz drugih oddaljenejših krajev, seveda bi se moglo to goditi le tako, da bi se takoj skrbelo za nove nasade, potem bi bila izraba lesa dobro razdeljena in bi bilo ob enem tudi skrbjeno za prihodnja desetletja za dovoljno množino potrebnega lesa. Kakor se pa takrat ni pazilo na pravo strokovnjaško oskrbo gozdov, tako se godi tudi še dandanes in se le zato skrbi, da se z malenkostnimi sredstvi kakor le mogoče veliko množino lesa producira. Tako gredo ti grehi vedno naprej. Posledice tega občutijo se že danes, a se bodo čutile še bolj v prihodnje. Oskrbovanje gozdov mora pač biti preračunjeno za deset- in desetletja in ne po načrtu kakor ga potrebuje n. pr. kmet na svojih poljih, kjer lahko svojo setev in žetev vsako leto določuje. Kakor smo že zgoraj omenili, je pa vzrok nazadovanja naših gozdov največ kriva večna menjava gozdarjev, malo stanje gozdnih čuvajev, pa tudi malomarnost drvarjev in onih, ki plavijo les.

Oglejmo si nekoliko transportna sredstva, ki jih ima korporacija na razpolago. S tem smo prav urno pri kraju. So tudi jako enostavna in naravna. Edino, kar more korporacija izkazati na transportnih sredstvih, je staroslavna pravica plavbe, na kar so upravičenci tudi jako ponosni, saj se plavi že deset- in desetletja in navzlic temu, da so upravičenci se vedno sklicevali na svoje pravice, ki jih imajo od starodavnih časov do plavbe, smo vendar dočakali srečno čas, da se prostor, kamor se lahko odklada naplavljeni les, vedno bolj bliža izvirku Bistrice! Če bomo dolgo živeli, bomo morda celo čakali, da se bo smelo plaviti le do — izvirka in ne dalj —. Saj je pa tudi ravno pravica plavbe največ kriva, da je toliko tako izbornih cest na razpolago, kakor jih imamo v Bistrici, res občudovanja vredno. Danes je le skoraj obžalovati, da se ni pred desetletji delalo ovir plavbi ali pa da se ni plavbe sploh recimo po preteku gotove dobe, prepovedalo. Potem bi bili upravičenci primorani misliti na druga sredstva in druge pomočke za spravlanje lesa, morda bi celo že imeli električno železnico do izvirka Bistrice, od tam pa uspinjačo na Brano, Sedlo in na druge take kraje. In tujcev bi kar mrgolelo bodisi v Kamniku samem ali pa njegovi okolici, in takih tujcev, ki ne gledajo na petak ali desetak. Ha, lepe sanje, kaj?

(Dalje prihodnjič.)

Gojenec kavalerijske kadetne šole Hans Hermann je fino olikan mladenič. Vsled notice pod naslovom „Kje pa smo?“ katero smo priobčili v številki dne 25. avgusta t. l. in v kateri smo grajali hrupne nočne prizore po naših glavnih ulicah, povzročene od ljudij, ki bi se že zaradi svojega družabnega stališča morali vzdržati takih hrupnih prizorov, se je čutil Hans Hermann silno užaljenega. Povdarjamo izrecno, da nismo v omenjeni notice nikogar imenovali, to vsled tega, ker smo veliki sovražniki osebnosti in tudi pri tej priliki nismo namenoma hoteli postati osebni, drugič nam pa tudi niso bile znane vse osebe v dotični družbi, zato smo navedli le prizore, ki so se faktično vršili. Neumevno nam je toraj, zakaj se je čutil Hans Hermann užaljenega. V soboto opoldan, ko je bil naš urednik baš pri kosilu, pridirjal je Hans Hermann pred njegovo stanovanje porukal za hišna vrata s tako silo, da bi bila slaba vrata gotovo odjenjala; ker so pa hišna vrata močna in so vsled drugega vhoda, ki drži v urednikovo

stanovanje vedno zaklenjena, niso odjenjala. Vsled tega je burno pozvonil. V svoji dobrodušnosti je vstal naš urednik od kosila in mu je hitel nasproti. To svojo dobrodušnost pa bi bil skoro drago plačal. Gojenec kavalerijske kadetne šole Hans Hermann ga je nahrulil v takem tonu, kakor ga navadno rabijo domišljavi korporali brez vsake olike nasproti zabitim rekrutom. Vsled takega prostaškega nastopa pozval ga je naš urednik, naj se vendar dostojno vede, na kar je Hans Hermann potegnil sabljo. V pravem času je še prijel urednik za roč sablje in tako onemogočil njegovo namero. Zadevo naznanili smo komandantu kavalerijske šole, katero obiskuje Hans Hermann kot gojenec. Nad arogantnim Hermanovim postopanjem se zgražajo skoraj vsi kamniški meščani, bodisi Nemci ali pa Slovenci. Ni še dolgo tega, ko je v zdraviliščnem parku nad nekim ubogim, epileptičnim človekom potegnil sabljo in ga z njo tudi udaril, to pa vse zaradi tega, ker ga je naprosil za košček cigarete. Čuli smo tudi, da je mogočni Hans Hermann s sabljo prepodil ubogega piskroveza, ker je baje ležal na tleh. Njegova olika sega še celo tako daleč, da niti slovenskih dam ne pusti v miru. Zgodilo se je pred dobrim tednom, da je brez vzroka sunil neko damo, ki je mirno sedela pred svojo hišo in se ji potem še porogljivo smejal. — Proti takemu nastopanju domišljave arogance, ki je olikanega človeka nevredna, moramo kar najodločneje nastopiti, sicer bi se res še znalo prigoditi, da ne bodo kamniški meščani imeli miru. Kaj malo poguma je treba imeti, napasti s sabljo mirnega in neoboroženega človeka. Naj bi raje tisti pogum taki mladeniči hranili za čas, ko bo treba na bojnem polju z britko sabljico dokazati, da niso samo salonski levi, temveč da gledajo hladnokrvno smrti v oči. To jim bo pripravilo čast in slavo, a ne arogantni in prostaški nastopi. Če vojaška oblast nima moči ali pa iz drugih vzrokov ne more preprečiti takih prostaških napadov in ne poskrbi, da se bo gojenec kavalerijske kadetne šole Hans Hermann vedel tako, kakor se spodobi dostojnemu človeku, potem ne moremo drugače, kakor da kličemo civilno oblast na pomoč. Saj moramo vendar mi civilisti, ki vzdržujemo državo, imeti še toliko pravice, da nas ne bo vojaški gojenec napadal — ali naj se pa morda zanesemo le na samopomoč?

Iz Stoba smo prejeli naslednje pojasnilo: V zadnjem dopisu iz Domžal Vam je natvezil nekdo pač preveč sumničenj. Prepričani smo pri nas, da niso Tirolci niti najmanjši povod dali k onemu činu, saj moramo ravno Tirolce šteti med najboljše podpiratelje našega gasilnega društva. Ravno Tirolci so žrtvovali največje svote za novo ustanovljeno gasilno društvo in podpirali so nas v vsakem oziru. Tudi mi smo imeli velike nasprotnike pri ustanovitvi sami, kakor jih imamo še dandanes, a te nasprotnike ni iskati med vrstami Tirolcev, temveč med domačini samimi. Kar se pa tiče Tirolcev, moramo resnici na ljubo konstatirati, da so prijatelji našega gasilnega društva,

saj je vendar tudi v interesu tovarnarjev, da se skrbi za kar največjo varnost pred požarom.

Opomba uredništva: Gg. Jos. Adamiču in Fran Cerarju v Domžalah potrjujemo, da nista onadva pisala in nam doposlala zadnjega dopisa ter da nista z njim v nikaki zvezi. Dopis smo prejeli od povse zanesljive osebe in sklicujemo se na dejstvo, da se je v resnici našlo kose raztrgane trobojnice. Ni li tak čin vse obsodbe vreden? Naloga županstva je, celo zadevo natančno in vestno preiskati in ako so Tirolci res taki prijatelji Gasilnega društva, bodo z veseljem podpirali to akcijo. Vprašamo županstvo v Domžalah, kakšne korake je storilo, da bi izsledilo predrzneža, ki je storil tak čin? Kam pa pridemo, če si bomo pustili na svoji zemlji trgati našo slovensko in deželno zastavo? Dotični, kdor kaj takega stori, gotovo ni vreden, da se ga pardonira, pa naj bo to kdorkoli. Primorajte toraj županstvo, da se stvar popolnoma razjasni in da se najde zlobnež. Do tedaj hočemo potrpeti s to zadevo.

Naš urednik tožen. Zaradi notice „Kje pa smo?“ je vložil gosp. dr. Hermann tožbo v imenu svojega sinovca Hans Hermann. Slednji se je izrazil, da bode vzel za zastopnika najboljšega dunajskega advokata, češ, če me tudi 2000 goldinarjev stane. Ima menda preveč denarja!

Planinski večerni sestanki in predavanja bodo vsled sklepa občnega zbora kamniške podružnice „Slov. plan. društva“ v letošnji zimski dobi. — Vabljen je vsak društvenik in planinski prijatelj. Začetek in kraj sestanka se naznani pravočasno.

Požar. V sredo, dne 29. t. m. je začelo ob 1/43. uro zjutraj goreti pri Fran Pečniku v Vel. Mengšu. Pogorela je hiša in vse gospodarsko poslopje. Škoda se ceni na 15.000 kron, zavarovan pa je bil le za 3.800 kron. — V četrtek, dne 30. t. m. je pa bil drug velik požar. Začelo je goreti ob 1/4. uri zjutraj pri Janezu Fleišmanu in so pogorela ne le njemu, temveč tudi Štefanu Vesu in Fran Bokaliču vsa gospodarska poslopja do tal. Škoda je velika, posebno ker so imeli že poljske pridelke deloma shranjene. Sodi se, da je zažgal hudoben zločinec.

Slovensko planinsko društvo je prejelo od vodstva lova kneza Windisch-Grätza naslednji oklic: „Slavno občinstvo se opozarja, da se vrši dne 4., 5., 6. in 7. septembra t. l. na Kamniških planinah (od Grintovca do Ojstrice in v predgorji) lov na divje kozle. Slavno občinstvo se tedaj uljudno prosi, da naj v tem času opusti hojo po Kamniških planinah, da se ne zgodi kaka nesreča in ne moti lov.

Imena dariteljev za planinsko koč na Kamniškem sedlu. Iz Kamnika: Gg. Karol Stare 3 sodčke piva, Blaž Schnabl vso namizno posodo, M. Albrecht železno posodo, Edvard Hajek likere in konserve, Ana Hermann škaf in kuhlje, Ferdinand Martin 1 steklenico cognaca, I. Kemperle zrcalo in metlo, Josipina Albrecht veliko kaserolov in šeflo, Terpine Ivan 1 pleče, Močnik Josip zdravila za prvo

pomoč, Franc Žerovnik v blagu, Fanica Debeve v blagu, Karol Kummer mlin za kavo in samovar, Ivan Žargi 12 brisalk, N. N. brisalke, I. Majdič krtači, ženof, 1 steklenica fluid, milo, Janko Grašek stekleno posodo, Janko Koschier kuhinjski nož, vilice ter škarje, Josip Janko termometer, I. Weiss krtačo, Vanossi Josipina 2 paketa kart, — iz neke kazenske obravnave od leta 1905 po dr. Krautu 10 kron, Kipar Fr. Tončič podobo, Melita Spindler blazino in prevlečke za blazine, Egida Orožen brisače, rjuhe in blazine, I. Stacul v Ljubljani po Janku Grašku konserve, Andrej Albrecht odpustil svoj račun za verige 6 K 56 v.

Javna ljudska knjižnica v Kamniku se otvori jutri v nedeljo dne 2. septembra. Knjižnica se nahaja v prostorih Narodne čitalnice in je odprta vsako nedeljo od 9. do 10. ure dopoldne in vsak četrtek od 1. do 2. ure popoldne. Čtivo je jako izbrano, tako da bo vsakdo našel kaj primernega. Knjižničar izposodi vsakemu proti izkaznici, katera se glasi na dotično ime osebe. Izkaznice se dobe pri knjižničarju v Čitalnici ob uradnih urah in stane vsaka izkaznica 10 v., na eno izkaznico posodi se le ena knjiga naenkrat.

Kako je mogoče povzdigniti promet tujcev v kakem kraju? Deželna zveza za pospeševanje prometa tujcev na Kranjskem izdala je pod tem naslovom našim razmeram jako primerno brošurico, ki jo dobi vsakdo pri njej brezplačno in katere bo razdelila 4000 izvodov zastoj po deželi. Pisatelj razpravlja v knjižici o vseh pogojih, ki vabijo in vplivajo na prihod tujcev, to so: snažnost in prijetna vnanjost kraja, hrana, pijača, pitna voda, kopelji, udobna stanovanja, občila, prijazno vedenje domačinov, primerne cene itd. Dodana navodila in poučila naj dobro zabičajo zlasti županstva vsem občanom, gostilničarji naj jih pa tudi zvesto pomnijo, potem se nadejamo prav obilo vspeha od te knjižice.

Kontrolni shodi. Okr. glavarstvo razglša, da se letos ne bodo vršili kontrolni shodi za moštvo stalne armade in deželne brambe.

Za ribiče. Javna dražba ribarskih zakupnih okrajev Zalog-Kaplja vas št. 22 in Mengeš št. 23 se bode vršila dne 24. septembra t. l. ob 9. uri dopoldne pri okrajnem glavarstvu v Kamniku. Okraja se bode dala onemu v najem, kateri bode največ ponudil, ne da bi se okraja prostorno ali pa na kak drug način razdelila. Zakupni pogoji so na vpogled od 1. septembra t. l. pri tukajšnjem okr. glavarstvu. Opozarjamo le na glavne pogoje in ti so: Zakupna doba traja 10 let, občine in vasi so kot zakupniki izključeni, za zakupnike dopustile se bodo le zanesljive osebe, od katerih je pričakovati, da bodo okraj pravilno oskrbovale, zakupniki morajo stroške kolekovanja, zakupnino za prvo leto ter varščino v znesku dveletne zakupnine takoj vplačati. Ponudbe pod cenilno vrednostjo so odvisne od potrdila c. kr. deželne vlade v Ljubljani.

Kupujem za tvrdko Iv. Knez fižol, oves, različna žita v vsaki množini in plačujem po najvišjih cenah.

Jos. Jezernik
Stob pri Domžalah.

JANKO POHLIN

oblastveno koncesijonirani napeljevatelj vodovodov
v Kamniku

naznanja slav. občinstvu, da prevzema popolne vodovodne naprave, izdelava na zahtevo za taiste načrte in proračune, vpelje solidno in po nizkih cenah vodovod v hiše, napravlja popolne kopelji s pečjo, klozete z vodnim izpiranjem, vodomete, priprave za škropenje vrta, perilnice, kakor tudi vsa v to stroko spadajoča dela. — Izdeluje in popravlja tudi strelovode ter hišne telefone in telegrafe.

6-6

Spominjajte se Društvenega doma!

= Velika zaloga vsakovrstne
opeke (falz - cegla)

iz raznih velikih tovarn
pri Fran Pečniku v Domžalah.

Postrežba točna.

Cene nizke.

Smrt muham!

je najboljšo domače sredstvo za
pokončavanje muh.

Cene: 1 pola 10 vin. Pri večjem odjemu znaten popust. 12-8

Glavna zaloga pri

✦ Karolu Kummer

trgovina s špecerijskim blagom
v Kamniku na Grabnu. ✦ ✦

Priporoča svojo špecerijsko blago, osobito pa moko in žito po nizki ceni v izborni kakovosti.

Izbornno vležano pivo v
sodčkih in steklenicah
priporoča

pivovarna **Julij Stare**
v **Mengšu.** || Vsa naročila se
točno izvršujejo.

Tovarna kisa
Marija Stare v Kamniku.

Priznано izboren kis (jesih)
se vsakemu trgovcu in gospo-
dinji najtopeleje priporoča. =

Jedilna
mast
"GERES"
se prodaja v trgovini
Josip Klemenčiča v Kamniku.

Vsakovrstne krste, kakor tudi kovinaste za v rakve
priporoča

26-6

Julij Weibl

Pogrebni zavod.

umetni mizar v Kamniku na Šutni.

Nadalje priporoča svojo zalogo pohištva.
Izvršuje tudi mizarska stavbna in sploh
vsa v njegovo stroko spadajoča dela.
Izvršitev točna. Cene zmerne.

Trgovina s špecerij-
skim blagom

E. HAJEK

Kamnik, Glavni trg 23
priporoča vsaki dan sveže kuhano

šunko,
čajno maslo (Teebutter),
delikatese sploh in vse
vrste mineralne vode.

Stanje hran. vlog:
nad
1,450.000 K

Mestna hranilnica v Kamniku

Rezervni zaklad:
nad
25.000 K

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 9. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4%
ter pripisuje nevzdignjene obresti vsacega pol leta h kapitalu.

Rentni davek plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina kamniška z vsem svojim premoženjem in vso davčno močjo.
Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Hranilnica sprejema tudi hranilne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar,
ne da bi se pri tem obrestovanje prekinilo.

Denarne vloge sprejemajo se tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Poštne hranilnice račun št. 856.422.

Posojila se dajejo na zemljišča na 5% obresti
in na amortizovanje v 36 letni ali krajši dobi, tako da poplača dolžnik posojilo 100 K v teku
36 let popolnoma, ako plačuje hranilnici vsakega pol leta z obrestmi vred 3 K.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje.